

kommune, ved den nævnte Regel vil være fritaget for kommunal Beskatning af den Del af Indtægten, der hidrører fra Udsalget. Hvis Bestemmelsen er at forstaa saaledes, maa jeg erkende, at det er forstaaeligt, om den i vide Kredse har vakt megen Uvillie, og om man har hævdet, at der derigennem etableres et Brud paa Princippet om Lighed for Loven. Jeg for mit Vedkommende finder det urigtigt, at Landbruget søger at reservere sig en saadan Stilling for sine Selskaber, idet jeg er overbevist om, at de Smaabeløb, som der ad den Vej kan være Tale om at indvinde, staa i absolut Misforhold til den uvillige, men berettigede Kritik, der derved fremkaldes. Imidlertid tænker jeg mig den Mulighed, at den Kritik, som er rejst mod den nævnte Paragraf, hviler paa en Mistydning af den, idet den i Virkeligheden er at forstaa saaledes, at det af mig citerede Stykke i Forening med Paragrafens første Stykke sidestiller Landbrugets Andelsselskaber med Aktieselskaber under tilsvarende Forhold. Men da der er rejst Tvivl i saa Henseende, vilde jeg sætte megen Pris paa, om den højtærede Minister vilde udtale sig om, hvorledes Loven er at forstaa paa dette Sted.

**Sørensen-Egaa:** Jeg skal kun udtale mig om et enkelt Punkt i Lovens § 10, nemlig det, der angaar Fideikommiskapitaler. Der blev jo her i Tinget i Fjor indbragt en Adresse fra en hel Del Sogneraad, hvori de bade om, at dette Punkt maatte blive forandret saaledes, at en Fideikommiskapital kom til at svare Skat, ikke blot til den Kommune, hvori Godset laa, men ogsaa til de Kommuner, hvor fra den stammede. Udvalget har behandlet dette Spørgsmaal, men ikke foretaget nogen Forandring. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, for at der muligvis inden 3die Behandling kan fremkomme Forslag, der imødekomme de Ønsker, der ere fremsatte af saa mange Sogneraad.

**Dalsgaard:** Min væsentligste Grund til at tage Ordet under dette Afsnits Behandling er den, at jeg har ønsket at udtale, at det er med meget stor Betænkelighed, at jeg er gaaet med til Ændringsforslag Nr. 15 til § 7, idet det jo gaar ud paa at indskrænke de kommunale Myndigheders Skatteligningsret end yderligere end foreslaaet i Lovforslagets § 7. Jeg skal ikke udtale mig vidtløftigt om Spørgs-

maalet, men kun gøre opmærksom paa, at det Parti, som jeg i en Aarrække har haft den Ære at tilhøre, stadig har haft den Opfattelse, at man skulde sætte de kommunale Ligningsmyndigheder rimelige Grænser for deres Skattepaaligningsret. I Skattekommissionen toge vi fra vor Side ogsaa Forbehold over for de Ligningsregler, der staa i den foreliggende Lovs § 7. I Fjor i Folketinget, da disse Regler vandt Tilslutning der, gik vi dog med til dem, men naar man nu her gør Forslag om en yderligere Indskrænkning, er det under meget stor Betænkelighed, at jeg har kunnet gaa med dertil. Jeg har imidlertid den Opfattelse, at Overenskomsten om dette Forslag har haft en Del Betydning for Overenskomsten om Skatte-reformen i det hele, og under disse Forhold har jeg ment ikke at burde tage Afstand fra Forslaget, og det saa meget mindre som Afstandstagen fra min Side, den have nok saa lille Betydning, i ethvert Fald ikke vil kunne lette Gennemførelsen i det andet Ting, hvor der utvivlsomt vil blive set med meget kritiske Øjne netop paa denne Bestemmelse.

Maa jeg endnu sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 21 til § 10, stillet af Højremindretallet og tiltraadt af mig. Det gaar ud paa, at de saakaldte „liberale Erhverv“ ikke skulle være Genstand for mellemkommunal Beskatning. Dette Standpunkt falder sammen med Skattekommissionens Forslag og med, hvad der tidligere vedtoges af begge Rigsdagens Ting. Disse Erhverv som Læge og Sagfører m. v. paaføre jo ikke den Kommune, hvor de paagældende have Kontor eller Konsultation, nogen som helst Udgift, tværtimod de drage Folk til Byen. Ogsaa det forekommer mig at tale for at holde de liberale Erhverv uden for den mellemkommunale Beskatning, at det vanskeligt kan opgøres, hvorledes Indkomsterne af disse Erhverv fordele sig paa de forskellige Kommuner. Endelig er der ogsaa den Omstændighed at tage Hensyn til, at de mellemkommunale Beskatningsbestemmelser i det hele ville faa en ret uheldig Indflydelse paa de fleste Købstæders Nabokommuner. Man gaar i Forvejen disse Interesser temmelig nær, og man skulde derfor helst undtage de liberale Erhverv for Skat til Erhvervs-kommunen. Jeg skal hermed anbefale dette Ændringsforslag.

**Gustav Hansen:** I Anledning af, hvad der blev udtalt for lidt siden af det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) skal